

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/102/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121540039
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6121540039.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/X, právne zastúpenej: advokátskou kanceláriou Lichner Legal s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Legionárska 7451/4, IČO: 47 246 804, proti žalovanej: E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/X, právne zastúpenej Mgr. Rastislavom Škultéty, advokátom so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Radlinského 678/1, IČO: 36 123 340, o zaplatenie sumy 2.189,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 27. júna 2022, č.k. 1C/2/2022-79 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.189,24 eur spolu úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.895,75 eur od 22.10.2021 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania **v celom rozsahu**, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručenému Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania dňa 15.11.2021 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 1.971,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.895,75 eur od 22.10.2021 do zaplatenie a náhrady trov konania. V čase podania návrhu uviedla, že so žalovanou sú podielovými spoluvlastníkmi, každá v podiele 1/2 k celku, nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX v katastrálnom území F.. Dodala, že žalovaná užíva predmetné nehnuteľnosti dlhodobo v celom rozsahu sama, pričom jej neumožňuje vstup do predmetných nehnuteľností a taktiež ani za užívanie spoluvlastníckeho podielu na týchto nehnuteľnostiach jej neplatí žiadnu peňažnú náhradu. Žalovaná tak užíva predmetné nehnuteľnosti vo väčšom rozsahu, než ktorý zodpovedá jej spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti 1/2 k celku, a teda má nárok na peňažnú náhradu za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu. Výšku peňažnej náhrady si vyčíslila vo výške 75,83 eur mesačne, s poukazom na znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný znalcom v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností G. G. H. zo dňa 29.03.2019. Celkovú sumu peňažnej náhrady za užívanie spoluvlastníckych podielov na predmetných nehnuteľnostiach si vyčíslila vo výške 1.971,58 eur, za obdobie od 01.09.2019 do 31.10.2021 (do 31.08.2019 bola peňažná náhrada uhradená). Výzvou zo dňa 30.09.2021 žalobkyňa žalovanú vyzvala, aby jej v lehote 15 dní od doručenia výzvy zaplatila peňažnú náhradu za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu celkovo vo výške 1.895,75 eur, t.j. za

25 mesiacov. Žalovaná, podaním zo dňa 21.10.2021, peňažnú náhradu odmietla zaplatiť a dostala sa tak do omeškania so zaplatením peňažnej náhrady, a preto si žalobkyňa, s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, uplatnila aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 1.895,75 eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dňovej lehoty uvedenej vo výzve na zaplatenie, t.j. od 22.10.2021 do zaplatenia. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 29.11.2021 platobný rozkaz č. k. 26Up/1843/2021, proti ktorému žalovaná podala odpor, a preto na návrh žalobkyne pokračovalo konanie na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou (ďalej len "súd"). Žalovaná v podanom odpore zo dňa 08.12.2021 uviedla, že nárok uplatnený žalobkyňou nie je oprávnený. Predmetné nehnuteľnosti, za užívanie ktorých žiada žalobkyňa zaplatiť žalovanú sumu, boli na základe rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 2C/2/2018 zo dňa 02.10.2020 prikázané do vlastníctva žalovanej. Žalobkyňa podala odvolanie proti tomuto rozsudku a oddialila tak bezdôvodne a zrejme aj účelovo vyplatenie finančnej náhrady za predmetné nehnuteľnosti, ktorú jej mala vyplatiť žalovaná. Toto považovala žalovaná zo strany žalobkyne za špekulatívne zneužívanie práva, keďže v konaní pred Okresným súdom Bánovce na Bebravou žiadala v konečnom štádiu konania prikázať do svojho vlastníctva iba letnú kuchynku, ktorá je príslušenstvom domu. Konanie žalobkyne, ktorá je sestrou žalovanej, považovala za rozporné s dobrými mravmi. Navyše žalovaná jej už zaplatila za užívanie domu a jeho príslušenstva s pozemkom za obdobie predchádzajúce vydaniu vyššie uvedenému rozsudku, sumu 2.889,08 eur. Žalobkyňa sama užívala na úkor žalovanej dlhé roky ďalšie spoločné nehnuteľnosti, ktoré boli tiež predmetom súdneho konania sp. zn. 2C/2/2018, konkrétne parcelu registra "C" č. XXXX v katastrálnom území F., na ktorej si vybudovala bez súhlasu žalovanej stavbu chatky a parcelu registra "E" č. XXXX v katastrálnom území F., za čo žalovaná nedostala od žalobkyne žiadnu primeranú náhradu. Žalovaná si preto z opatrnosti listom zo dňa 21.10.2021 započítala žalovaný nárok so svojím nárokom, ktorý jej vznikol za užívanie vyššie uvedených parciel žalobkyňou. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odporu žalovanej zo dňa 10.01.2022 zotrvala na tom, že žalovaná užíva predmetné nehnuteľnosti dlhodobo v celom rozsahu sama, pričom jej neumožňuje vstup do predmetných nehnuteľností a taktiež jej za užívanie spoluvlastníckeho podielu na týchto nehnuteľnostiach neplatí žiadnu peňažnú náhradu. Žalovaná bola, minimálne do rozhodnutia o odvolaní voči rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností, a teda má žalobkyňa voči nej nárok na peňažnú náhradu za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalovanou. V žiadnom prípade nepovažovala svoj nárok za zneužitie práva a za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa nehnuteľnosti na parcele reg. "C" č. XXXX a parcele reg. "E" č. XXXX, obe v katastrálnom území F., nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu nikdy neužívala a ani nikdy žalovanej nebránila predmetné parcely užívať, a preto kompenzačnú námietku žalovanej neuznávala v celom rozsahu. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobkyne opätovne vyjadrila podaním zo dňa 14.02.2022 a uviedla, že žalovaná podaním žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vyjadrila svoju vôľu vyplatiť žalobkyňi polovicu všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností. O toto sa snažila už v dedičskom konaní po nebohej matke, po ktorej predmetné nehnuteľnosti obe zdedili a tiež sa snažila o vyporiadanie spoluvlastníctva dohodou, čo žalobkyňa odmietala. Argumentácia žalobkyne, že ona neužívala parcely registra "C" č. XXXX a parcely registra "E" č. XXXX v katastrálnom území F., nad rámec svojho podielu a nebránila žalovanej v ich užívaní, tak s ohľadom na skutočnosť, že na týchto parcelách preukázateľne a bez súhlasu žalovanej vybudovala vlastnú stavbu, neobstojí. Trvala na tom, že žalovaný nárok je zneužívaním práva v rozpore s dobrými mravmi, a preto navrhla žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom G. G. H. vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti - RD s.č. XXX na p.č. XXX, hospodárskej budovy bez s.č. na p.č. XXX/X a letnej kuchyne bez s.č. na p.č. XXX/X v k.ú. F. a ohodnotenia výšky nájmu nehnuteľností od 01.06.2015 do 31.05.2018 pre právne účely vyplýva výška nájomného za obdobie od 01.01.2018 do 31.05.2018 celkovo v sume 758,33 eur, tzn. 151,66 eur mesačne. Z výzvy žalobkyne na zaplatenie peňažnej náhrady za užívanie spoluvlastníckych podielov zo dňa 30.09.2021, ktorá bola doručená do vlastných rúk žalovanej dňa 06.10.2021, vyplýva, že ju žalobkyňa vyzvala na úhradu peňažnej náhrady za užívanie spoločnej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX v katastrálnom území F. aj v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobkyne, a to vo výške 1.895,75 eur, t.j. 25 mesiacov krát 75,83 eur. Žalovaná, podaním označeným ako "Odpoveď na výzvu na zaplatenie peňažnej náhrady" zo dňa 21.10.2021 oznámila žalobkyňi, že jej nárok je podľa nej v hrubom rozpore s dobrými mravmi, pretože už raz žalobkyňi zaplatila za užívanie domu a jeho príslušenstva s pozemkom sumu 2.889,08 eur. S poukazom na to, že žalobkyňa dlhé roky využíva ďalšie spoločné nehnuteľnosti, a to parcely registra "C" č. XXXX a parcely registra "E" č. XXXX v katastrálnom území a žalovaná tiež nedostala za to od žalobkyne primeranú náhradu, započítala si nárok žalobkyne, z

opatrnosti, s jej nárokom, ktorý jej vznikol za užívanie uvedených parciel nad rámec spoluvlastníckeho podielu žalobkyňou, a to vo výške 1.895,75 eur.

3. Medzi účastníkmi tohto konania nebolo sporné, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, I. XXX J. I. XXXX nachádzajúce sa v katastrálnom území F. boli v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovanej, každej 1/2 k celku, a to až do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 2C/2/2018 zo dňa 02.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/4/2021-318 zo dňa 22.12.2021. Výrok I. a II. uvedeného rozsudku o zrušení podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX J. I. XXXX v katastrálnom území F., ich prikázania do výlučného vlastníctva žalobkyne a uložení povinnosti zaplatiť primeranú náhradu za prikázanie spoluvlastníckych podielov nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2020. Výrok III., IV. a ako súvisiaci výrok aj výrok V. uvedeného rozsudku o zrušení podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX v katastrálnom území F., ich prikázania do výlučného vlastníctva žalovanej a uložení povinnosti zaplatiť primeranú náhradu za prikázanie spoluvlastníckeho podielu a výrok o trovách konania nadobudli právoplatnosť dňa 28.01.2022 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/4/2021-318 zo dňa 22.12.2021). Sporná nebola ani skutočnosť, že žalovaná žalobkyňu, po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku o zrušení a vyporiadaní ich podielového spoluvlastníctva vyplatila sumu, na výplatu ktorej bola zaviazaná uvedeným rozsudkom titulom primeranej náhrady za prikázanie spoluvlastníckeho podielu.

4. Medzi stranami konania bol sporný predovšetkým súlad s dobrými mravmi nároku žalobkyne voči žalovanej uplatnený titulom náhrady za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalobkyne, na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX v katastrálnom území F., žalovanou, a to od 01.09.2019 do právoplatnosti rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovanej k uvedenej nehnuteľnosti, teda do 28.01.2022. Taktiež bolo sporné započítanie nároku žalobkyne za náhradu za užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX v katastrálnom území F. nad rozsah spoluvlastníckeho podielu žalovanej, s nárokom žalovanej za užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX J. I. XXXX v katastrálnom území F., žalobkyňou nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu, do právoplatnosti rozsudku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k týmto nehnuteľnostiam.

5. Po prejednaní veci súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti nároku žalobkyne v plnom rozsahu. Z vykonaného dokazovania vyplynula skutočnosť, že strany sporu boli v žalobou uplatnenom období od 01.09.2019 až do právoplatnosti rozsudku o zrušení a vyporiadaní ich podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX pre katastrálne územie F., t.j. do 28.01.2022, podielovými spoluvlastníkmi uvedenej nehnuteľnosti, a to žalobkyňa v podiele 1/2 k celku a žalovaná v podiele 1/2 k celku. Taktiež z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná v rozhodnom období, tzn. období od 01.09.2019 až do právoplatného skončenia konania o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti, užívala predmetnú nehnuteľnosť v celom rozsahu, tzn. aj nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu v 1/2-ci, tým, že v uvedenej nehnuteľnosti bývala a užívala ju v celom rozsahu, spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi. Navyše taktiež z vykonaného dokazovania vyplynulo a žalovaná to žiadnym spôsobom nerozporovala, že nielen v žalovanom období žalobkyňu znemožňovala uzamknutím uvedenej nehnuteľnosti užívanie jej, ešte stále až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX. Na uvedenom závere nič nemení skutočnosť, že žalobkyňa v konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva podala voči rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdil. Uvedeným konaním žalobkyňa síce oddialila povinnosť žalovanej vyplatiť jej primeranú finančnú náhradu za prikázanie jej spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti, avšak na účely tohto konania je právne významná tá skutočnosť, že počas celej doby uplatneného nároku na náhradu za užívanie, čiže až do právoplatnosti rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, v celom rozsahu výlučne žalovaná a jej rodinní príslušníci užívali nehnuteľnosť, ktorá bola až do právoplatného rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva v podiele 1/2 k celku v spoluvlastníckom podiele žalobkyne. Neužívanie, spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX v katastrálnom území F. žalobkyňou, bolo tak dôsledkom jeho užívania žalovanou, a to nad rozsah jej pôvodného spoluvlastníckeho podielu, pričom žalovaná nijakým spôsobom nerozporovala tvrdenie žalobkyne a vyplýva to aj z pripojeného spisového materiálu obsahujúceho pripojenom súdnom spise sp. zn. 2C/2/2018, že svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX

v katastrálnom území F. jej žalovaná bránila užívať tým, že rodinný dom s príslušenstvom uzamkla a do uzamknutého priestoru vypustila psov. K námietke žalovanej o rozpore nároku žalobkyne s dobrými mravmi súd uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná žalobkyni reálne neumožňovala užívať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre katastrálne územie F. v jej spoluvlastníckom podiele a tiež bolo preukázané, že uvedené nehnuteľnosti užívala nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, a to aj v žalovanom období od 01.09.2019 do právoplatného skončenia konania o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, v ktorom období preukázateľne bola uvedená nehnuteľnosť ešte v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovanej. Súd mal za to, že v súlade s článkom 20 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo užívať nehnuteľnosť, ktorej je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom, a vtedy v primeranom rozsahu, pričom ak mu druhý spoluvlastník v tom bráni, tak práve tento postupuje v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj článku 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, a teda takéto konanie nepožíva právnu ochranu nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi, ako aj ústavnými právami. Pokiaľ žalovaná videla rozpor s dobrými mravmi v tom, že ani žalobkyňa jej neplatila náhradu za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX J. I. XXXX v katastrálnom území F., a to až do právoplatného zrušenia a vyporiadania ich podielového spoluvlastníctva súd uviedol, že takýto nárok nebol predmetom tohto konania. Ak by aj bol žalovaná by, pre priznanie nároku na peňažnú náhradu za užívanie, musela preukázať, že neužívanie jej spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX J. I. XXXX v katastrálnom území F. bolo dôsledkom ich užívania druhým spoluvlastníkom - žalobkyňou, a to nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu, čomu v danom prípade nenasvedčuje tvrdenie žalobkyne, že tieto pozemky neboli v dobe trvania podielového spoluvlastníctva k týmto pozemkom, po celom ich obvode oplotené, boli minimálne z niektorej strany verejne dostupné a navyše sa javí, že ich žalobkyňa nevyužívala, v období trvania podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovanej k nim, nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu a žalovanej v ich užívaní nebránila. Tvrdené skutočnosti o vzájomnej averzii žalobkyne a žalovanej, v tak vysokej intenzite, ktorá by znemožňovala ich spoločné užívanie uvedenej nehnuteľnosti nie sú, pri konštatovaní vyššie uvedeného, právne významné. Pokiaľ ide o námietku započítania vzájomného nároku žalovanej voči žalobkyni za užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX J. I. XXXX žalobkyňou, súd nemal za preukázanú v prvom rade výšku započítavanej pohľadávky. Sumu, ktorú žiadala žalovaná započítať vo výške 1.895,75 eur za obdobie od 01.01.2017 do právoplatného rozhodnutia súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX J. I. XXXX, žalovaná nijako nešpecifikovala, z úkonu jednostranného započítania zo dňa 21.10.2021, ktorý žalobkyňa neuznala v celom rozsahu, nie je zrejmy výpočet sumy, pričom tento nedostatok nie je možné odstrániť odkazom len na znalecké posudky obsiahnuté v súdnom spise tunajšieho súdu sp. zn. 2C/2/2018. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd priznal žalobkyni právo na peňažnú náhradu, ktorú si voči žalovanej uplatnila titulom nároku na náhradu za užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX žalovanou nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu, a to od 01.09.2019 až do 28.01.2022. Pri určení výšky mesačnej náhrady žalobkyňa vychádzala z predloženého znaleckého posudku č. 31/2019, v ktorom bola hodnota nájomného za predmetné nehnuteľnosti vyčíslená za posledné obdobie od 01.01.2018 do 31.05.2018 celkovo v sume 758,33 eur, t.j. 151,66 eur mesačne (spoluvlastníckemu podielu 1/2 k celku tak zodpovedá suma 75,83 eur), ktoré vyčíslenie žalovaná žiadnym spôsobom nerozporovala. Súd teda priznal žalobkyni voči žalovanej peňažnú náhradu za užívanie spoluvlastníckych podielov na predmetných nehnuteľnostiach v celkovej sume 2.189,24 eur, a to za obdobie od 01.09.2019 do 28.01.2022, tak ako ju žalovaná žalobným návrhom požadovala a vyčísliť (28 mesiacov od 9/2019 do 12/2021 krát 75,83 eur plus pomerná časť nároku za mesiac január 2022 - 28 dní). Zároveň súd posúdil ako oprávnený aj nárok žalobkyne na zaplatenie príslušenstva žalovanej pohľadávky - úroku z omeškania. Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania vo výške 5% ročne (t.j. v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.) zo sumy 1.895,75 eur, ktorá predstavuje náhradu za užívanie od 9/2019 do 09/2021, a to odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí 15-dňovej lehoty uvedenej vo výzve zo dňa 06.10.2021 na dobrovoľné plnenie, t.j. odo dňa 22.10.2021 do zaplatenia. Povinnosť, ktorú súd uložil žalovanej týmto rozsudkom je táto povinná splniť v súlade s § 232 ods. 3 CSP, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni, ktorá bola v konaní plne úspešná, náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

6. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, v ktorom uviedla, že hlavným dôvodom, pre ktorý žiadala žalobu zamietnuť bol ten, že nárok uplatňovaný žalobkyňou bol v rozpore s dobrými mravmi, pretože ho možno považovať za akési zneužitie práva zo strany žalobkyne. V konaní bolo pripojením spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2C/2/2018 a aj inými vykonanými dôkazmi preukázané, že žalovaná po neúspešných pokusoch o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k spoločným nehnuteľnostiam žalobkyne a žalovanej v katastrálnom území F. podaním žaloby o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva vyjadrila svoju vôľu vyplatiť žalobkyni polovicu všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností. Okresný súd Bánovce nad Bebravou tejto jej žalobe vyhovel, spoluvlastníctvo zrušil prikázaním nehnuteľností do vlastníctva žalovanej a zaviazal ju vyplatiť žalobkyni sumu 11.880,69 eur. Žalobkyňa vyplatenie tejto sumy sama oddialila bezdôvodným odvolaním proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2C/2/2018 - 262, zo dňa 02.10.2020, ktorý potvrdil Krajský súd v Trenčíne, svojim rozsudkom sp. zn. 17Co/4/2021-318 zo dňa 22.12.2021. Žalovaná ihneď po nadobudnutí právoplatnosti predmetného rozsudku o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva zaplatila žalobkyni celú náhradu za prikázanie podielu, o čom na dôkaz súdu predložila poštovú poukážku. Žalobkyňa navyše výlučne sama dlhé roky užívala iné spoločné nehnuteľnosti, ktoré boli tiež predmetom súdneho konania č. 2C/2/2018, konkrétne parcelu registra „C“ v k.ú. F. č. XXXX na ktorej vybudovala bez jej súhlasu stavbu chatky a parcelu registra „E“ v k.ú. F. č. XXXX a žalovanej neposkytla za užívanie týchto nehnuteľností žiadnu finančnú náhradu, pričom sama už od žalovanej finančnú náhradu za užívanie spoločného domu za obdobie predchádzajúce súdnemu konaniu 2C/2/2018 dostala. Vychádzajúc z ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené ustanovenie zákona dáva súdu možnosť posúdiť vec v tom smere, či výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, odoprieť právnu ochranu uplatňovaného práva. Žalobkyňa nemá s ohľadom na preukázané skutočnosti morálne právo žiadať od žalovanej žiadne iné finančné prostriedky a jej konanie nemôže požívať právnu ochranu. Napadnutý rozsudok vo výrokovvej časti I. preto považuje za nesprávny, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho, ale aj nesprávneho subjektívneho posúdenia veci. Výrokovou časťou II. napadnutého rozsudku zaviazal súd žalovanú zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %. S ohľadom na nesprávnosť výroku č. I. napadnutého rozsudku považuje logicky za nesprávny aj výrok č. II., pretože táto výroková časť vychádza z úspechu v konaní, ktorý je z jej strany spochybnený. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nesprávny, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhovala preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobkyňu zaviazže zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že žalovaná bola minimálne do rozhodnutia o odvolaní voči rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 2C/2/2018, t.j. do dňa 28.01.2022, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/4/2021-318, podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností, pričom do tejto doby užívala predmetné nehnuteľnosti len žalovaná so svojou rodinou, a teda žalobkyňa má nárok na peňažnú náhradu za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalovanou. Vo vzťahu k užívaniu inej spoločnej nehnuteľnosti a ku kompenzačnej námietke uviedla, že žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala a ani nenavrhlala vykonať žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali užívanie iných nehnuteľností zo strany žalobkyne nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu a taktiež nepreukázala výšku započítanej pohľadávky. V žiadnom prípade sa v danom prípade nemôže jednať o zneužitie práva a nejde o konanie v rozpore s dobrými mravmi. Je jednoznačne toho názoru, že súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zákona, riadne sa vysporiadal s tvrdením žalovanej, že nejde o konanie v rozpore s dobrými mravmi, a teda dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

9. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

10. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie teda vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.189,24 eur spolu úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.895,75 eur od 22.10.2021 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

11. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, a v konaní nebolo sporné, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, I. XXX J. I. XXXX nachádzajúce sa v katastrálnom území F. boli v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovanej, každej 1/2 k celku, a to až do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 2C/2/2018 zo dňa 02.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/4/2021-318 zo dňa 22.12.2021. Sporná nebola ani skutočnosť, že žalovaná žalobkyni, po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku o zrušení a vyporiadaní ich podielového spoluvlastníctva vyplatila sumu, na výplatu ktorej bola zaviazaná uvedeným rozsudkom titulom primeranej náhrady za prikázanie spoluvlastníckeho podielu. Medzi stranami konania bol sporný súlad s dobrými mravmi nároku žalobkyne voči žalovanej uplatnený titulom náhrady za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalobkyne, na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX v katastrálnom území F.. Taktiež bolo sporné započítanie nároku žalobkyne za náhradu za užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX v katastrálnom území F. nad rozsah spoluvlastníckeho podielu žalovanej, s nárokom žalovanej za užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX J. I. XXXX v katastrálnom území F., žalobkyňou nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu, do právoplatnosti rozsudku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k týmto nehnuteľnostiam. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že strany sporu boli v žalobou uplatnenom období, od 01.09.2019 až do právoplatnosti rozsudku o zrušení a vyporiadaní ich podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX pre katastrálne územie F., t.j. do 28.01.2022, podielovými spoluvlastníkmi uvedenej nehnuteľnosti, a to každá v podiele 1/2 k celku. Rovnako mal odvolací súd za preukázané, že žalovaná v rozhodnom období užívala predmetnú nehnuteľnosť v celom rozsahu, t.j. aj nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu v 1/2-ci, tým, že v uvedenej nehnuteľnosti bývala, užívala ju v celom rozsahu aj spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi, pričom tieto skutočnosti žalovaná žiadnym spôsobom nerozporovala. Žalovaná v žalovanom období žalobkyni znemožňovala užívanie predmetných nehnuteľností, a to ich uzamknutím. Na uvedenom závere ani podľa odvolacieho súdu nič nemení skutočnosť, že žalobkyňa v konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva podala voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdil. Uvedeným konaním žalobkyňa síce oddialila povinnosť žalovanej vyplatiť jej primeranú finančnú náhradu za prikázanie jej spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti, avšak na účely tohto konania je aj podľa odvolacieho súdu právne významná tá skutočnosť, že počas celej doby uplatneného nároku na náhradu za užívanie, čiže až do právoplatnosti rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva v celom rozsahu výlučne žalovaná a jej rodinní príslušníci užívali nehnuteľnosť, ktorá bola až do právoplatného rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva v podiele 1/2 k celku v spoluvlastníckom podiele žalobkyne. Neužívanie, spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX v katastrálnom území F. žalobkyňou, bolo tak dôsledkom jeho užívania žalovanou, a to nad rozsah jej pôvodného spoluvlastníckeho podielu, pričom žalovaná nijakým spôsobom nerozporovala tvrdenie žalobkyne a vyplýva to aj z pripojeného spisového materiálu obsiahnutého v pripojenom súdnom spise sp. zn. 2C/2/2018, že svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX v katastrálnom území F. jej žalovaná bránila užívať tým, že rodinný dom s príslušenstvom uzamkla a

do uzamknutého priestoru vypustila psov. K námietke žalovanej uvádzanej pred súdom prvej inštancie ako i v podanom odvolaní o rozpore nároku žalobkyne s dobrými mravmi súd prvej inštancie správne uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná žalobkyni reálne neumožňovala užívať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre katastrálne územie F. v jej spoluvlastníckom podiele a tiež bolo preukázané, že uvedené nehnuteľnosti užívala nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, a to aj v žalovanom období od 01.09.2019 do právoplatného skončenia konania o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, v ktorom období preukázateľne bola uvedená nehnuteľnosť ešte v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovanej. Súd prvej inštancie mal správne za to, že v súlade s článkom 20 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo užívať nehnuteľnosť, ktorej je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom, v primeranom rozsahu, pričom ak mu druhý spoluvlastník v tom bráni, tak práve tento postupuje v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj článku 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, a teda takéto konanie nepožíva právnu ochranu nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi, ako aj ústavnými právami. Pokiaľ žalovaná videla rozpor s dobrými mravmi v tom, že ani žalobkyňa jej neplatila náhradu za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX J. I. XXXX v katastrálnom území F., a to až do právoplatného zrušenia a vyporiadania ich podielového spoluvlastníctva súd prvej inštancie správne uviedol, že takýto nárok nebol predmetom tohto konania. Ak by aj bol, žalovaná by pre priznanie nároku na peňažnú náhradu za užívanie musela preukázať, že neužívanie jej spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX J. I. XXXX v katastrálnom území F. bolo dôsledkom ich užívania druhým spoluvlastníkom - žalobkyňou, a to nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu, čo v danom prípade ani podľa odvolacieho súdu nepreukázala a ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali užívanie vyššie uvedených nehnuteľností zo strany žalobkyne nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu a čomu v danom prípade nenasvedčuje ani tvrdenie žalobkyne, že tieto pozemky neboli v dobe trvania podielového spoluvlastníctva po celom ich obvode oplotené, boli minimálne z niektorej strany verejne dostupné a navyše sa javí, že ich žalobkyňa nevyužívala v predmetnom období nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu a žalovanej v ich užívaní nebránila. Rovnako žalovaná nepreukázala ani výšku započítanej pohľadávky. Tvrdené skutočnosti o vzájomnej averzii žalobkyne a žalovanej, v tak vysokej intenzite, ktorá by znemožňovala ich spoločné užívanie uvedenej nehnuteľnosti, nie sú pri konštatovaní vyššie uvedeného ani podľa odvolacieho súdu právne významné. Čo sa týka námietky započítania vzájomného nároku žalovanej voči žalobkyni za užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX J. I. XXXX žalobkyňou, ani odvolací súd nemal za preukázanú v prvom rade výšku započítavanej pohľadávky, nakoľko sumu, ktorú žiadala žalovaná započítať vo výške 1.895,75 eur za obdobie od 01.01.2017 do právoplatného rozhodnutia súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX J. I. XXXX, žalovaná nijako nešpecifikovala, z úkonu jednostranného započítania zo dňa 21.10.2021, ktorý žalobkyňa neuznala v celom rozsahu, pritom nie je zřejmý výpočet sumy, pričom tento nedostatok nie je možné odstrániť odkazom len na znalecké posudky obsiahnuté v súdnom spise sp. zn. 2C/2/2018. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne priznal žalobkyni právo na peňažnú náhradu, ktorú si voči žalovanej uplatnila titulom nároku na náhradu za užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX žalovanou nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu, a to od 01.09.2019 až do 28.01.2022. Pri určení výšky mesačnej náhrady správne vychádzal zo žalobkyňou predloženého znaleckého posudku č. 31/2019, v ktorom bola hodnota nájomného za predmetné nehnuteľnosti vyčíslená za posledné obdobie od 01.01.2018 do 31.05.2018 celkovo v sume 758,33 eur, t.j. 151,66 eur mesačne (spoluvlastníckemu podielu 1/2 k celku tak zodpovedá suma 75,83 eur), ktoré vyčíslenie žalovaná žiadnym spôsobom nerozporovala. Súd prvej inštancie teda správne priznal žalobkyni voči žalovanej peňažnú náhradu za užívanie spoluvlastníckych podielov na predmetných nehnuteľnostiach v celkovej sume 2.189,24 eur, a to za obdobie od 01.09.2019 do 28.01.2022, tak ako ju žalovaná žalobným návrhom požadovala a vyčísliť. Zároveň súd prvej inštancie správne posúdil ako oprávnený aj nárok žalobkyne na zaplatenie príslušenstva žalovanej pohľadávky - úroku z omeškania.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu úpravu, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalovanej za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni odvolací súd

priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).